

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 11197/2024
05.06.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Марине Милановић, Зорице Булајић, Весне Станковић и Радославе Мађаров, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Владан Готовац, адвокат из ..., против туженог „Generali Osiguranje Srbija“ АДО, Нови Београд, чији је пуномоћник Нађа Самац, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 18206/21 од 02.09.2022. године, у седници одржаној 05.06.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Вишег суда у Београду Гж 18206/21 од 02.09.2022. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Вишег суда у Београду Гж 18206/21 од 02.09.2022. године.

Образложење

Пресудом Трећег основног суда у Београду П 2600/18 од 10.11.2020. године, ставом првим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име накнаде материјалне штете исплати 107.294,00 динара са законском затезном каматом од 13.03.2020. године до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев да се обавезе тужени да тужиоцу на досуђени износ из става првог изреке исплати законску затезну камату од 26.03.2018. године до 12.03.2020. године. Ставом трећим изреке, обавезан је тужени да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати 78.331,00 динар.

Пресудом Вишег суда у Београду Гж 18206/21 од 02.09.2022. године, ставом првим изреке, преиначена је одлука из става првог изреке првостепене пресуде тако што је одбијен тужбени захтев да се обавезе тужена да тужиоцу на име накнаде материјалне штете на возилу плати 107.294,00 динара са законском затезном каматом од 13.03.2020. године до исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженој накнади трошкове целог поступка од 12.000,00 динара. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужиоца за трошкове жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као изузетно дозвољеној, у смислу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11...18/20 и 10/23 – други закон), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности посебне ревизије одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Правноснажном пресудом, применом материјалног права одбијен је тужбени захтев за накнаду материјалне штете на возилу тужиоца настале услед саобраћајне незгоде. По оцени Врховног суда услови за примену института изузетно дозвољене ревизије из члана 404. став 1. ЗПП у конкретном случају нису испуњени. Имајући у виду врсту спора и садржину тражене судске заштите, начин пресуђења и разлоге које је другостепени суд дао за своју одлуку о одбијању тужбеног захтева, у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана. Указивање у ревизији на другачију одлуку Апелационог суда, не указује нужно и на другачији правни став изражен у тој одлуци, јер одлука о основаности захтева у овој врсти спорова зависи од утврђеног чињеничног стања у сваком конкретном случају. Осим тога, питања на која се указује као спорна, а која се односе на примену Услови за комбиновано осигурање моторних возила, везана су за конкретну чињеничну подлогу и разрешење чињеничног питања конкретног спора, те не представљају разлог за одлучивање о изјављеној ревизији као изузетно дозвољеној.

Из изнетих разлога, одлучено као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члана 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Тужба ради накнаде штете је поднета 26.03.2018. године, вредност предмета спора је 129.264,00 динара. У поднеску од 18.09.2020. године тужилац је прецизирао тужбени захтев и вредност предмета спора смањио на износ од 107.294,00 динара.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то је и ревизија тужиоца недозвољена, применом члана 479. став 6. ЗПП.

Без обзира што је одлука преиначена, у ком случају би у смислу одредбе члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП ревизија била увек дозвољена, у овом случају ревизија није дозвољена јер је у посебној глави Закона о парничном поступку, који регулише поступак у спору мале вредности, прописано да ревизија у овим случајевима није дозвољена, па специјално правило искључује примену општих правила (члан 467. ЗПП).

На основу члана 413. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Драгана Маринковић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић